

feria vi in Passione domini

Thc portās aē dnat² ad mortē. Joh¹ 19

Horæ tenebræ

VŠEOBECNÉ POKYNY

Během velikonočního tridua se bratři mohou modlit běžné oficium podle Římského breviáře, nebo na celé triduum (tj. od Zeleného čtvrtka ráno až po nešpory Bílé soboty včetně) přejít na upravený dominikánský ritus. Rozsah officia se řídí platným kanonickým právem, tj. bratři jsou v obou případech vázáni modlit se pouze jednu malou hóru.

Následující rubriky se uplatňují po celé triduum:

- ◆ *Slavení officia předsedá představený a pravý chór je první, i když na něj nepřipadá jejich týden.*
- ◆ *Před oficiem ani po oficiu se neříkají žádné modlitby, bratři se potichu modlí;*
- ◆ *Začátek: na znamení představeného se všichni otočí čelem k oltáři a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se chóry otočí čelem k sobě a kantor začne antifonu prvního žalmu;*
- ◆ *Před antifonou prvního žalmu si bratři nasadí kapuce. Sundají si je až na antifonu k Benedictus/Magnificat resp. závěrečnou modlitbu. Dále si kapuci sundávají lektoři na čtení a kantorů na inchoace a responsoria;*
- ◆ *Při psalmodii chóry střídavě stojí a sedí jako obvykle;*
- ◆ *Na konci žalmů ani v responsoriích se neříká Sláva Otci;*
- ◆ *Při malých hórách a kompletáři se psalmodie recituje či zpívá polohlasem, to jest jen tak hlasitě, aby bylo v druhém chóru rozumět;*
- ◆ *Vynechává se invitorium, hymny a krátká čtení včetně responsorií;*
- ◆ *Po čteních v matutinu ihned navazuje responsorium;*
- ◆ *Modlitbu Otče náš se bratři modlí potichu (pokud je předepsána);*
- ◆ *Při oracích se neříká výzva Modleme se, vynechává se konkluze, neodpovídá se Amen;*
- ◆ *Vynechává se požehnání, neříká se Jděte v pokoji ani Dobrořečme Pánu;*
- ◆ *Neříká se De profundis, není průvod se Salve.*

Úpravy temných hodiněk oproti Officiu Hebdomadae Sanctae (ed. Fernández 1965), provedené ad experimentum:

- ◆ *počet žalmů v ranních chválách snížen na tři,*
- ◆ *zkrácena psalmodie,*
- ◆ *nabídka variantních cyklů čtení.*

FERIA VI IN PASSIONE DOMINI

*Na temné hodinky se připraví trojúhelníkový svícen se třinácti svíčkami.
Na začátku každého žalmu se zhasne jedna svíce, střídavě zprava a zleva.
Dále se rozsvítí šest svíci na oltáři.*

*Na znamení představeného se bratři otočí čelem ke svatostánku či kříži
a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se oba chóry otočí čelem k sobě,
bratři si zahalí hlavy kapucemi a kantor začne antifonu.*

IN I NOCTURNO

A.1

A sti-térunt reges terræ, et prínci-pes convenérunt in unum

advérsus Dóminum et advérsus Christum e-ius.

VIII G

A.1 K boji povstávají králové, †|| smlouvají se vládci proti Pánu, |
proti jeho Pomazanému. (Ps 2,2)

Psalmus 2

*Quare fremuérunt gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?*

*Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.*

*Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.*

*Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.*

*Proč se bouří kmeny pohanů, * národy proč snují marné plány?*

*K boji povstávají králové, † smlouvají se vládci proti Pánu, * proti jeho pomazanému.*

*„Zpřetrhejme jejich okovy, * shodme ze sebe ta jejich pouta!“*

*Směje se jim na nebesích Pán, * úsměšek má pro ně na svém trůnu.*

Tunc loquétur ad eos in ira **sua**, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * práedicans *præcéptum* eius.

Dóminus dixit ad **me**: * Fílius meus es tu, ego hódie *génui* te.

Póstula a me, et dabo tibi gentes hereditátem **tuam**, * et possessiónem tuam *términos terræ*.

Reges eos in virga **férrea**, * et tamquam vas *figuli confrínges* eos.

Et nunc, reges, *intelligite*: * erudímíni, qui *iudicátis terram*.

Servíte Dómino in **timóre**: * et exsultáte ei *cum tremóre*.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur **Dóminus**, * et pereátis de *via iusta*.

Cum exárserit in brevi ira **eius**: * beáti omnes qui *confídunt in eo*.

Omittitur Gloria Patri.

Potom k nim však s hněvem **promluví**, * vyděsí je ve svém *rozhořčení*:

„Já jsem svého krále **dosadil** * na Siónu, na své *svaté hoře*!“

Rozhodnutí Páně *rozhlásím*. † Takto ke mně promluvil můj **Pán**: * „Tys můj syn, dnes já jsem *tebe zplodil*.

Požádej, a národy ti **dám**, * zemi budeš vlastnit *do všech končin*.

Povládněš jim prutem **železným**, * jako z hlíny džbán je *můžeš rozbít*.“

Proto, králové, už prohlédněte, * poučit se dejte, *vládci země*!

V bázni služte Pánu, **vzývejte** ho, * v rozechvění *líbejte mu nohy*,

ať se k vaší zkáze *nerozhorlí*, † neboť hněvem snadno může **vzplanout**. * Blaze všem, kdo *důvěřují v něho*!

Neříká se Sláva Otci.

A.1

sti-térunt reges terræ, et prínci-pes convenérunt in unum

advérens Dóminum et advérens Christum e-ius

A.1 K boji povstávají králové, †|| smlouvají se vládcí proti Pánu, | proti jeho Pomazanému.

A.2

Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a, et super vestem me-am

mi-sérunt sortem. *Ps. VIII G*

Æ.2 Rozdělují si moje šaty, || metají kostky o můj oděv. (*Ps 21,19*)

Psalmus 21

*Deus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.*

*Deus meus, clamábo per diem, et non exáudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.*

*Tu autem in sancto hábitas, * laus ~Israël.*

*In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.*

*Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.*

*Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abiéctio plebis.*

*Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.*

*Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.*

*Bože, můj Bože, pročs mě opustil? * Tak vzdálen jsi mým nářkům a mým probám!*

*Můj Bože, volám za dne neodpovíš, * za noci nedocházím utišení.*

*Ty však jsi svatý, ve svatyni sídlíš, * ve chvalozpěvech Izraele trváš.*

*Otcové naši doufali jen v tebe, * doufali v tebe, tys je vysvobodil; volali k tobě, byli zachráněni, * doufali v tebe, neupadli v hanbu.*

*Já však už jsem jen červ, ne ani člověk, * pro posměch lidem, davu k pohrdání.*

*Všichni, kdo na mě hledí, se mi smějí, * rty sešklebují, potřásají hlavou:*

*„Svěřil se Pánu, ať ho vysvobodí, * ať ho teď zachrání, když ho má v lásce.“*

*Vždyť jenom tys mě vyvedl už z lůna, * tys mi dal úkryt na matčiných prsou,*

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proiéctus *sum ex útero*:

De ventre matris meæ Deus meus es **tu**, * ne discésseris a me: Quóniam tribulátio próxima **est**: * quóniam non *est qui ádiu*vet.

Circumdedérunt me vítuli **multi**: * tauri pingues *obsedérunt* me.

Aperuérunt super me os **suum**, * sicut leo rápiens et **rúgiens**.

Sicut aqua effúsus **sum**: * et dispérsa sunt ómnia *ossa mea*.

Factum est cor meum tamquam cera **liquéscens** * in médio *ventris mei*.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit fáucibus **meis**: * et in púlverem mortis *deduxísti* me.

Quóniam circumdedérunt me canes **multi**: * concílium malignántium *obsédit* me.

Fodérunt manus meas et pedes **meos**: * dinumeravérunt ómnia *ossa mea*.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt **me**: * divisérunt sibi vestiméнта mea, et super vestem meam *misérunt sortem*.

na tebe odkázán jsem od zro-
zení, * jen tys můj Bůh už od
matčina klína.

Nevzdaluj se mi, když se blíží
muka, * a nikde nikdo, *aby pomohl!*

Obklopuje mě množstvím **býků**, *
bašanští tuři *sevřeli* mě,
své chřtány na mě *otvírají* * jako lvi
krvelačně **řvoucí**.

Celý se roztékám jako **voda**, *
kosti se ve mně *rozpojují*
a moje srdce jako **z vosku** * rozpou-
ští se mi *uvnitř těla*.

Hrdlo už jako střep mám vy-
schlé † a jazyk na patro se **lepí**, *
do prachu smrti *jsi mě vrhl*.

Smečka zlých psů mě *obkličuje*, *
zločinná tlupa *stojí kolem*.

Ruce mi prořáli i *nohy*, † všech-
ny své kosti mohu **spočíst**, *
a oni na mne *krutě civí*.

Rozdělují si moje **šaty**, * metají kost-
ky *o můj oděv*.

Ty, Pane, však mi nebud' **vzdá-**
len! * Ty mi přijď na *pomoc*, **má**
sílo!

Zpod meče vytrhni mou **duši** *
a z drápů lýtých *psů můj život*.

Ze lvího chřtánu vysvobod' *mě* †
a zachraň před tuřími **rohy!** *

Vyslyš mě, vyslyš *ubohého!*

Vyprávět budu o tobě svým **bra-**
třím, * ve shromáždění *velebit tě*
budu.

Tu autem, Dómine, ne elongá-
veris auxiliúm tuum a **me**: * ad
defensióne*m meam* **cónspice**.

Erue a frámea, Deus, ánimam
meam: * et de manu canis *únicam*
meam:

Salva me ex ore leónis: * et a
córni*bus unicórni*um humili-
tá*tem meam*.

Narrábo nomen tuum frátribus
meis: * in mé*dio ecclésiæ laudá*bo te.

Qui tímétis Dóminum, laudáte
eum: * univérsum semen Iacob,
glorificá*te eum*.

Tímeat eum omne semen Israél: *
quóniam non spre*vit, neque de-*
spéxit deprecatió*ne*m **páuperis**:

Nec avértit fáciem suam a **me**: *
et cum clamárem ad eum, *exau-*
dívit me.

Apud te laus mea in ecclésia **ma-**
gna: * vota mea reddam in con-
spéctu tíméntium **eum**.

Edent páuperes, et saturabúnt-
ur: et laudábunt Dóminum qui
requírunt **eum**: * vivent corda
eórum in *sæculum sæculi*.

Reminiscéntur et converténtur ad
Dóminum * univér*si fines terræ*:

Et adorábunt in conspéctu eius *
univér*sæ famíliæ géntium*.

Quóniam Dómini est **regnum**: * et
ipse dominábitur **géntium**.

Kdo bojíte se Pána, velebte jej, †
slavte jej všichni z Jákobova
rodu, * chvějte se před ním, děti
Izraele!

Protože nepohrdl ponížéným, * ne-
zošklivil si bídu *nebožáka*,

tvář před ním neskryl, ale vysly-
šel ho, * když k němu v bídě *úpěl*
o pomoc.

Tys cíl mé chvály v shromážděné
obci, * své sliby splním před ctiteli
Páně:

Chudobní najedí se do sytosti †
a chválit budou Pána, kdo jdou
za ním, * ať jejich srdce věčné
věky žije!

Rozpomenou se všechny kraje
země, † vrátí se k Pánu všechny lid-
ské **rody** * a s uctíváním padnou
před ním na tvář.

Neboť jen Pánu patří kralová-
ní, * jeho je všechna vláda *nad*
národy.

Jemu ať klanějí se mocní **země** *
vzdávají úctu ti, co *v hlíně leží*!

I moje duše pouze jemu **žije**, *
všechno mé potomstvo mu *bude*
sloužit.

Všem příštím o Pánu se bude zpí-
vat, † budoucím hlásat jeho sprave-
dlnost: * neboť tak veliké je *dílo*
Páně.

Neříká se Sláva Otcí.

Manducavérunt et adoravérunt
omnes pingues **terræ**: * in con-
spéctu eius cadent omnes qui
descéndunt in **terram**.

Et ánima mea illi **vivet**: * et semen
meum **sérviet ipsi**.

Annuntiábitur Dómino ge-
nerátio **ventúra**: * et annun-
tiábunt cæli iustítiam eius
pópulo qui nascétur, quem *fecit*
Dóminus.

Omittitur Gloria Patri.

A.2

Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a, et super vestem me-am
mi-sérunt sortem.

A.2 Rozdělují si moje šaty, || metají kostky o můj oděv.

A.3

Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentí-ta est iníqui-tas

si-bi. *Ps. VIII G*

A.3 Stojí proti mně falešní svědci, || v zášti mi hrozí záhubou. (*Ps 26,12*)

Psalmus 26

Dóminus illuminátio mea, et salus
mea, * quem *timébo*?

Dóminus protéctor vitæ **meæ**, *
a quo *trepidábo*?

*Pán je mé světlo a spása, koho měl
bych se bát, * Pán je záštita pro můj
život, před kým se trást?*

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant *carnes meas*:

Qui tribulant me inimici **mei**, *
ipsi infirmati sunt, et *cecidérunt*.
Si consistant adversum me **castra**, *
non *timébit cor meum*.

Si exsurgat adversum me
prælium, * in hoc ego *sperábo*.
Unam petii a Dómino, hanc **requíram**, * ut inhábitem in domo
Dómini ómnibus diébus *vitæ meæ*:

Ut vídeam voluptátem **Dómini**, * et visitem *templum eius*.
Quóniam abscondit me in tabernáculo **suo**: * in die malórum
protéxit me in abscondito tabernáculi **sui**.

In petra exaltávit **me**: * et nunc
exaltávit caput meum super
inimicos **meos**.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo
eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo,
et psalmum *dicam Dómino*.

Exáudi, Dómine, vocem meam,
qua clamávi ad **te**: * miserére
mei, *et exáudi me*.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te
fácies **mea**: * fáciem tuam, Dómine,
requíram.

Ne avértas fáciem tuam a **me**: *
ne declínes in ira a *servo tuo*.
Adiútor meus esto: * ne derelínquas
me, neque despicias me, Deus, *salutáris meus*.

Když se na mne zločinci vrhnou
a chtějí mě **drásat**, * sami ti zavilí
nepřátelé *klopýtnou k pádu*.

I když mě obklíčí vojskem, mé srdce
se nevyděsí, * i kdyby zvedli proti
mně válku, v *důvěře trvám*.

Jen jedno jedině na Pánu žádám,
po jednom *toužím*: † abych směl
v Pánově domě přebývat po celý
život, * na jeho dobrotu patřit,
z něho se ve *chrámě těšit*.

Vždyť on v čas nouze mě bezpečně
skryje v svém posvátném **domě**, * ve
svém stanu mě zaštití, na svou *horu*
mě zdvihne.

Nad své odpůrce vůkol teď vy-
soko pozvedám *hlavu*, † do jeho
stánku s jásotem přináším dě-
kovnou **oběť**, * Pánu zde budu
radostně zpívat a *k oslavě hrát*.

Slyš mé hlasité volání, **Pane**, * vyslyš
mě, *smiluj se nade mnou*!

V srdci mám tvoje **přikázání**: *
„Hledejte tvář mou!“ a *hledám*
tvou tvář.

Proto svou tvář mi **neukrývej**, * věr-
nému svému se *nevzdaluj s hněvem*.

Tys byl má pomoc, **neodmítej**
mě, * neopust', *Bože mé záchra-
ny!*

Kdyby mě opustil otec i **matka**, *
přijme mě pod svou *ochranu* Pán.

Quóniam pater meus, et mater
mea dereliquerunt **me**: * Dómi-
nus autem *assúmpsit* me.

Legem pone mihi, Dómine, in
via **tua**: * et dírige me in sémitam
rectam propter inimícos **meos**.

Ne tradíderis me in ánimas tri-
bulántium **me**: * quóniam insur-
rexérunt in me testes iníqui, et
mentíta est iníquitas **sibi**.

Credo vidére bona **Dómini** * in ter-
ra **vivéntium**.

Exspécta Dóminum, viríliter
age: * et confortétur cor tuum,
et sústine **Dóminum**.

Omittitur Gloria Patri.

Ukaž mi, Pane, svou cestu a **ved'**
mne * navzdory odpůrcům po
cestě **přímé**.

Nenech mě napospas nepřátelům, †
když stojí proti mně falešní **svědci**, *
v zášti mi *hrozí* **záhubou**.

Jistotně doufám v dobrotu
Páně, * spatřím ji *v zemi žijících*.

Na Pána hled' a zůstaň **silný**, * s pev-
nou myslí *na Pána* **hled'**!

Neříká se Sláva Otcí.

A.3

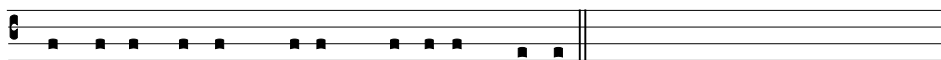
Insurrexérunt in me testes iníqui, et mentí-ta est iníqui-tas si-bi.

A.3 Stojí proti mně falešní svědci, || v zášti mi hrozí záhubou.

Versiculus

∇ Di-vi-sérunt si-bi vestiménta me-a.

℞ Et super vestem me-am mi-sérunt sortem.

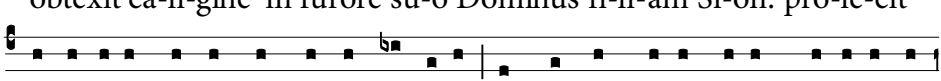
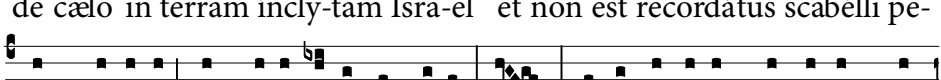
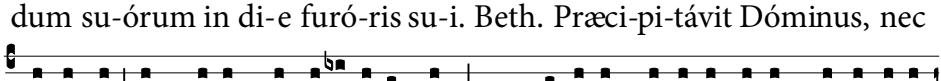
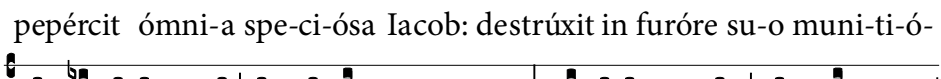
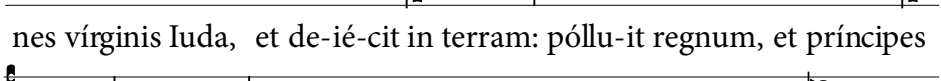
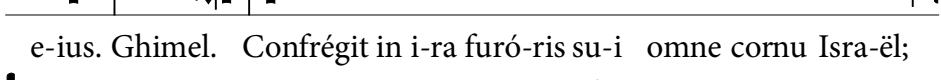
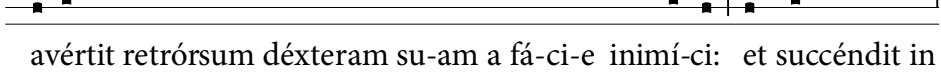
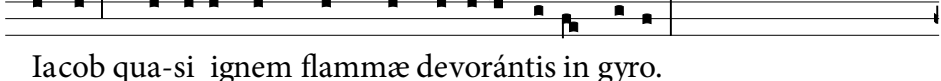
∇. Rozdělují si mé *šaty*.

℞. Metají kostky o můj *oděv*.

(Ps 21,19)

Lectio I

(Lam 2,1-3)

De lamenta-ti-óne Ieremí-æ Prophé-tæ. Aleph. Quómodo

 obtéxit ca-lí-gine in furóre su-o Dóminus fí-li-am Si-on: pro-ié-cit

 de cælo in terram ínclý-tam Isra-ël et non est recordátus scabélli pe-

 dum su-órum in di-e furó-ris su-i. Beth. Præci-pi-távit Dóminus, nec

 pepércit ómni-a spe-ci-ósa Iacob: destrúxit in furóre su-o muni-ti-ó-

 nes vírginis Iuda, et de-ié-cit in terram: póllu-it regnum, et príncipes

 e-ius. Ghimel. Confrégit in i-ra furó-ris su-i omne cornu Isra-ël;

 avértit retrórsum délixteram su-am a fá-ci-e inimí-ci: et succéndit in

 Iacob qua-si ignem flammæ devorántis in gyro.

 Ierúsa-lem, Ierúsa-lem, convértere ad Dóminum De-um tu-um.

Z pláče proroka Jeremiáše

- ✠ Ach, Pán ve svém hněvu zastřel temnotou síónskou dceru! Z nebe na zem svrhl slávu Izraele! Na svou podnož si už nevzpomněl v den svého hněvu!
- ☩ Bez milosti Pán zničil všechna Jakubova obydlí; povalil ve svém hněvu pevnosti Judovy dcery; k zemi srazil, prokrel království a jeho knížata.
- ☩ V žáru svého hněvu zlomil veškerou sílu Izraele, nazpět stáhl svou pravici před nepřítelem; zapálil v Jakubovi planoucí oheň, jenž vše kol dokola hltá.

Jeruzaléme, Jeruzaléme, obrať se k Pánu, Bohu svému.

Responsorium I

(cf. *Iob 19,14; Ps 68,22*)

III

Omnes ami-ci me- i dere- liqué- runt me, et prava-
 lu-é- runt insidi-án-tes mi- hi: trádedit me, quem di- ligé- bam:
 et terri- bí- libus ó- cu- lis pla- ga crudé- li percu- ti- éntes, * Acé-
 to potá- bant me. ☩ Et dedé- runt in escam me- am fel,
 et in- si- ti me- a. * Acé- to.

☩. Všichni || moji přátelé mě opustili, | zvítězili ti, kdo kladli mi léčky. | Zradil mě ten, jehož jsem miloval. | Ti kdo mě s hroznými pohledy bili krutou ranou, * octem mě napájeli.

☩. Žluč mi kapali do mého jídla | a v žízni * octem mě napájeli.

Lectio II

(Lam 2,4-6)

Da-leth. Te-téndit arcum su-um qua-si inimícus, firmávit déxte-
ram su-am qua-si hostis: et occídit omne, quod pulchrum erat vi-su
in tabernáculo fí-li-æ Si-on, effúdit qua-si ignem indigna-ti-ónem
su-am. He. Factus est Dóminus ve-lut inimícus: præci-pi-távit Isra-
ël, præci-pi-távit ómni-a moeni-a e-ius, dissipávit muni-ti-ónes e-ius,
et replévit in fí-li-a Iuda humi-li-átum et humi-li- á-tam. Va-u.
Et dissipávit qua-si hortum tentó-ri-um su-um, demo-lí-tus est taber-
náculum su-um: obli-vi-óni trádedit Dóminus in Si-on festi-vi-tá-tem
et sábbatum: et in oppróbri-um, et in indigna-ti-ónem furó-ris su-i
regem et sacerdotem. Ierúsa-lem, Ierúsa-lem, convértere ad Dómi-
num De-um tu-um.

- 7 Napjal svůj luk jako nepřítel, upevnil svou pravici, jako protivník pobil všechny, kdo lahodili oku; na stan síónské dcery vytil své rozlícení jako oheň.
- 7 Pán byl jako nepřítel; zničil Izraele, zničil všechny jeho paláce, zbořil jeho pevnosti a na Judovu dceru nakupil nárek a pláč.
- 7 Prolomil její ohradu jako sad, zbořil místo jejich shromáždění. Hospodin dal Síón zapomenout na slavnosti a soboty; odvrhl v žáru svého hněvu krále i kněze.
- Jeruzaléme, Jeruzaléme, obrať se k Pánu, Bohu svému.

*Responsorium II**(cf. Lc 23,41-45)*

V^{II} e-lum templi scis-sum est, et omnis ter- ra trému- it:

latro de cru- ce clamábat di- cens: * Meménto me- i Dómi- ne,

dum vé-ne-ris in regnum tu- um. ∇ A-men dico ti- bi: hódi-

e mecum e-ris in Para- dí- so. * Meménto me- i.

- ℞. Chrámová || opona se roztrhla a země se zatřásla. | Lotr zvolal z kříže: * Pamatuj na mě, Pane, | až přijdeš do svého království.
- ∇. Amen, pravím ti: | dnes budeš se mnou v ráji. * Pamatuj.

Lectio III

(Lam 2,7-9)

Za-in. Répu-lit Dóminus altáre su-um, ma-ledí-xit sancti-fi-ca-
 ti- óni su-æ: trádidit in manu inimí-ci muros túrri-um e-ius: vocem
 dedérunt in domo Dómini, sicut in di-e so-lémni. Heth. Cogi-távit
 dissipáre murum fí-li-æ Si-on: te-téndit funículum su-um, et non a-
 vértit manum su-am a perdi-ti- óne: luxítque antemurá-le, et murus
 pá-ri-ter dissi-pátus est. Teth. De-fíxæ sunt in terra portæ e-ius: pérdi-
 dit, et contrí-vit vectes e-ius: regem e-ius et príncípes e-ius in géntibus:
 Non est lex, et Prophé-tæ e-ius non invenérunt vi-si-ónem a Dómino.

Ierúsa-lem, Ierúsa-lem, convértere ad Dóminum De-um tu-um.

- † Pán si zošklivil svůj oltář, zhnusila se mu jeho svatyně; do rukou nepřítelů vydal hradby svých paláců; Hospodinovým Chrámem zní povyk jako v den slavnosti.
- ⌌ Hospodin si usmyslel, že zboří hradbu siónské dcery. Napnul šňůru a ruku neodtáhl, dokud vše nebylo pohlceno. Do smutku zahalil zeď i parkán: ony se společně rmoutí.
- ⌌ Její brány jsou zahrabány pod zemí, on zničil a zlámal její závory; její král a její knížata jsou u pohanů; Zákon už není. Ba ani jejím prorokům se už nedostává vidění od Hospodina.
Jeruzaléme, Jeruzaléme, obrať se k Pánu, Bohu svému.

Responsorium III(cf. *Ier 2,21; Dt 32.32;*

VIII

V íne-a me-a e-lé-cta, ego te plan-tá-vi: * Quómo-
do convér-sa es in a-ma-ri-túdi-nem, ut me cru-ci-fí-ge-
res, et Bar-ábbam di-mítte-res? ∇ Ego quidem plantávi
te víne-am me-am e-léc-tam, omne- semen ve-rum.

* Quómodo. ℞ Víne-a me-a.

℞. Vysadil jsem tě || jako svou vybranou révu. * Jak ses mi změnila v hořkost, | žes mě dala ukřižovat a Barabáše propustit.

∇. Já jsem tě zasadil jako vybranou révu, | samé nejlepší semeno. * Jak.

℞. Vysadil.

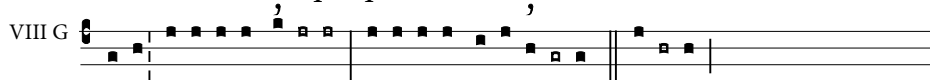
IN II NOCTURNO

A.4

V im fa-ci-ébant qui quærébant á-nimam me-am.

VIII G

Æ.4 Použili síly || ti, kdo mě chtějí zabít.

(Ps 37,13)

Psalmus 37

I

Dómine, ne in furóre tuo árguas
me, * neque in ira tua *corrípias* me.

Quóniam sagíttæ tuæ infixæ
sunt **mihi**: * et confirmásti super
me *manum tuam*.

Non est sánitas in carne mea a fácie
iræ **tuæ**: * non est pax óssibus meis
a fácie *peccatórum meórum*.

Quóniam iniquitátes meæ su-
pergréssæ sunt caput **meum**: *
et sicut onus grave gravátæ *sunt*
super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cica-
tríces **meæ**, * a fácie *insipiéntiæ*
meæ.

Miser factus sum, et curvátus
sum usque in **finem**: * tota die
contristátus *ingrediébar*.

Quóniam lumbi mei impléti sunt
illusió nibus: * et non est sánitas in
carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum
nimis: * rugiébam a gémitu *cor-*
dis mei.

Nekárej mě, Pane, ve svém **hněvu**, *
netrestej mě ve svém *rozhorlení*!

Zaryly se do mne tvoje **šípy**, *
těžce na mne *dolehla tvá ruka*.

Pro tvůj hněv mám tělo jednu
ránu, * pro můj hřích kost ve mně
není celá.

Nad hlavu se nakupily **viny**, *
tíhou přetěžkou mě *obtížily*.

Jitří se a páchnou moje **rány**, * a to
všechno pro mou *pošetilost*.

Přitlačen a sehnut jsem až
k zemi, * celý den se v sklíče-
nosti vláčím.

Bedra má jsou celá *zanícená*, * mís-
tečko v mém těle *není zdravé*.

Zesláblý jsem, zkroušený až
běda, * křičím z hloubi *sevře-*
ného srdce.

Pane, ty znáš každou moji **touhu**, *
žádný povzdech můj ti *není tajný*.

Srdce buší, opouští mě **síla**, * už
i světlo v očích *se mi kalí*.

Dómine, ante te omne desidérium
meum: * et gémitus meus a te non
est absconditus.

Cor meum conturbátum est,
derelíquit me virtus **mea**: * et
lumen oculórum meórum, et
ipsum *non est mecum.*

Amíci mei, et próximi **mei** * ad-
vérsus me appropinquavérunt, *et*
stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de longe
stetérunt: * et vim faciébant qui
quærébant *ánimam meam.*

Et qui inquirébant mala mihi, locúti
sunt vanitátes: * et dolos tota die
meditabántur.

Omitittur Gloria Patri.

Všichni moji přátelé a druzi † mému
nešťěstí se vyhýbají, * ba i příbuzní
se **drží stranou.**

Léčky strojí, kdo mě chtějí za-
bít, † hrozí mi, kdo hledají mou
zkázu, * denně nové lsti si vy-
mýšlejí.

Neříká se Sláva Otcí.

A.4

V im fa-ci-ébant qui quærébant á-nimam me-am.

⌘.4 Použili síly || ti, kdo mě chtějí zabít.

A.5

C onfundántur et revere-ántur, qui quærunť ánimam me-am,

ut áuferant e-am. *Ps. IV A*

⌘.5 Ať hanba s potupou padnou na ty, ||
kdo se mě snaží zahubit.

(Ps 39,15)

II

Ego autem tamquam surdus non *audiēbam*: * et sicut mutus non *apériens os suum*.

Et factus sum sicut homo non *audiens*: * et non habens in ore suo *redargutiōnes*.

Quóniam in te, *Dómine, sperávi*: * tu exáudies me, *Dómine, Deus meus*.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci *mei*: * et dum commovéntur pedes mei, super me *magna locúti* sunt.

Quóniam ego in flagélla *parátus sum*: * et dolor meus in conspéctu *meo semper*.

Quóniam iniquitátem meam *annuntiábo*: * et cogitábo pro *peccáto meo*.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt *super me*: * et multiplicáti sunt qui odérunt *me iníque*.

Qui retribuunt mala pro bonis, *detrahébant mihi*: * quóniam sequébar *bonitátem*.

Ne derelínquas me, *Dómine, Deus meus*: * ne discésseris *a me*.

Inténde in adiutórium *meum*, * *Dómine, Deus, salútis meæ*.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Já *však* jsem k nim hluchý, *neslyším* je, * němý jsem a ústa *neotvírám*.

Tak jsem jako člověk *beze sluchu*, * bez schopnosti *ubránit se slovem*.

Doufám, Pane, v tebe *jediného*, * ty mě vyslyšíš, *můj Pane Bože!*

Říkám si: „Jen ať jim *nejsem pro smích*, * těm, kdo mají *radost, klopýtnu-li!*“

Já pak mám až příliš *blízko k pádu*, * stále mám svou *bolest před očima*.

Proto zhloubi přiznávám *svou vinu*, * pro svůj hřích jsem *obavami sklíčen*.

Silní však jsou moji *nepřátelé*, * mnozí, kdo mě *nenávidí pro nic*, za dobrotu zlem mi *odplácejí*, * pasou po mně za *to, že chci dobro*.

Proto ty mě, Pane, *neopouštěj*, † *nevzdaluj se ode mne, můj Bože!* * Na pomoc mi *pospěš, Pane, spáso má!* *Neříká se Sláva Otci, opakuje se antífona.*

A.6

mam me-am. *Ps. IV A*

⌘.6 Povstali proti mně zpupní || a ukládají mi o život. (Ps 53,5)

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo *salvum me fac*: * et in virtúte *tua iúdice* me.

Deus, exáudi oratió*nem meam*: *
áuribus pércipe *verba oris mei*.
Quóniam aliéni insurrexérunt ad-
vérsus me, et fortes quæsiérunt *áni-*
mam meam: * et non proposuérunt
Deum ante *conspéctum suum*.

Ecce enim, Deus *ádiuvat me*: *
et Dóminus suscéptor est *ánimæ*
meæ.

Avérte mala *inimícis meis*: * et in
veritate tua *dispérde illos*.

Voluntárie sacrificábo *tibi*, * et
confitébor nómini tuo, Dómine:
quóniam *bonum est*:

Quóniam ex omni tribulatió*ne eri-*
puísti me: * et super inimícos meos
despéxit *óculus meus*.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Bože, pro své jméno mě **zachraň**, *
svou mocí *zjednej mi právo!*

Bože, vyslyš modlitbu **moji**, *
popřej *sluchu mým slovům!*
Neboť povstali proti mně zpupní, †
vzpurní mi o život **ukládají**, * na
Boha *neberou ohled*.

A ejhle, Bůh je mým *pomocní-*
kem, * Pán mi *zachoval život*.
Pohromou stihni mé *odpůrce*,
Pane * pro svoji *věrnost je zahlad*.

Radostně vzdám ti *oběť a chvá-*
lu * pro tvé *jméno tak dobré*.
Vždyť Pán mě vyprostil z každé *mé*
tísně, * k odpůrcům *pohlížím svr-*
chu.

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antífona.

Versiculus

∇ Ab insurgéntibus in me. ℞ Líbera me, Dómine.

∇. Bože, chraň mě před těmi.

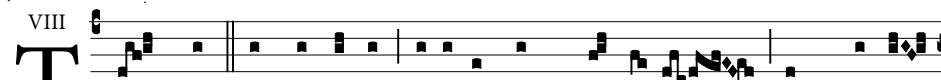
(Ps 58,2)

℞. Kdo brojí proti mně.

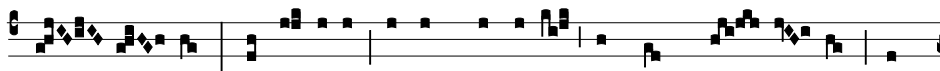
Lectio IV-VI

Čtení jsou uvedena v samostatném lekcionáři.

Po každém čtení následuje responsorium.

Responsorium IV (cf. Mt 26,24.55-56; 27.31)

T amquam ad latrónem exístis cum glá-di-is comprehén-

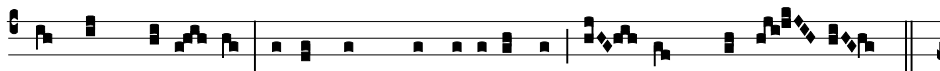
de-re me: quo-tí-di-e apud vos eram in templo do-cens, et

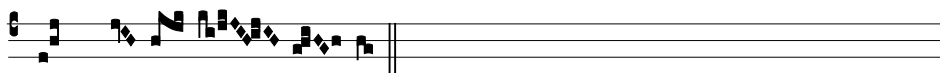
non me tenu-í-stis et ecce flagellátum dúci-tis * Ad cru-

ci-fi-gén-dum. ∇ Fí-li-us quidem hóminis vadit, sicut scrip-

tum est de il-lo: væ autem hómini il-li, per quem tradé-tur.

* Ad cru-ci-fi-gén-dum.

℞. Jako na zločince || jste vytáhli s meči, | abyste mě zatkli. | Sedával jsem den co den v chrámě, a nezmocnili jste se mě. | Zbičovaného ho odvedli, * aby byl ukřižován.

℣. Syn člověka odchází, jak je o něm psáno, | ale běda tomu člověku, který ho zradí, * aby byl ukřižován.

Responsorium V (Mt 27,45-46; Io 19,30)

VII

énebrae factae sunt, dum crucifixerunt Iesum Iudei: et circa horam nonam exclamavit Iesus voce magna: Deus meus, Deus meus, ut quid me dereliquisti? * Et inclinato capite emisit spiritum. ¶ Cum ergo accepisset acetum, dixit: Consummatum est.

* Et inclinato capite emisit spiritum.

℞. Nastala tma || po celém kraji, | když ukřižovali Ježíše. | Kolem tří hodin zvolal Ježíš mocným hlasem: | Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? * A sklonil hlavu a skonal.

℣. Když okusil octa, řekl: | Dokonáno jest. * A sklonil.

Responsorium VI

II
B arábbas latro dimít-ti-tur, et ínnocens Chris- tus oc- cí-
 di- tur: nam et-Iudas armis doc- tus scé- le- ris, qui per pacem
 dídi-cit fá- cere bel- lum, * Oscu-lándo trá-di- dit Dóminum
 Iesum Chris- tum. ʘ Ec-ce turba, et qui vocabátur Iudas, ve- nit:
 et dum appropinquá- ret ad Ie-sum. * Oscu-lándo. ʘ Barábbas.

ʘ. Zločinec || Barabáš byl propuštěn a neviný Kristus zabit. | Jidáš, znalý v prostředcích zločinu, | který se znamením pokoje naučil působit boj, * políbením zradil Pána Ježíše Krista.

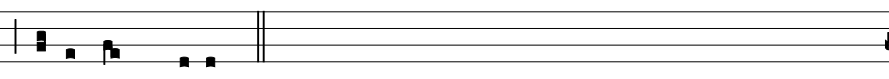
ʘ. Hle přichází houf, jež přivedl Jidáš. | Když přistoupil k Ježíši, * políbením.

ʘ. Zločinec.

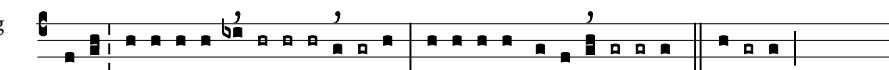
IN III NOCTURNO

A.7

b insurgéntibus in me líbera me, Dómi-ne: qui-a occupavé-

runt ánimam me-am.

Ig

A.7 Chraň mě před těmi, kdo brojí proti mně, ||
kdo usilují o můj život.

(Srov. Ps 58,2)

Psalmus 58

Éripe me de inimícis meis, **Deus meus**: * et ab insurgéntibus *in me líbera* me.

Éripe me de operántibus **iniquitátem**: * et de viris **sánguinum salva** me.

Quia ecce cepérunt **ánimam meam**: * irruérunt *in me fortes*.

Neque iníquitas mea, neque pec-cátum **meum**, **Dómine**: * sine iniquitáte cucúrri, *et diréxi*.

Exsúrge in occúrsum **meum**, et **vide**: * et tu, **Dómine**, **Deus virtútum**, **Deus Israël**,

Inténde ad visitándas **omnes gentes**: * non misereáris ómni-bus, qui operántur **iniquitátem**.

Converténtur ad vésperam: et fa-mem patiéntur ut **canes**, * et cir-cuibunt **civitátem**.

Od mých nepřátel mě vysvobod', můj **Bože**, * chraň mě před těmi, kdo **brojí proti** mně.

Vysvobod' mě od těch, kdo jen **křivdy pášou**, * proti vražedníkům **přijď mi na** pomoc!

Jenom na ně pohleď, kterak po mně **slídí**, † kterak proti mně se **mocní spolčili**, * i když na mně nelpí **zločini** ani hřích.

Nevinen jsem, oni **útokem se ženou**. * Vzbud' se, pojď mi vstříc a **sám se podívej!**

Jsi Pán zástupů a jsi Bůh Izraele! † Procitni a ztrestej **všechny pohany!** * Neměj slitování s **těmi zločinci!**

Oni přicházejí každý **večer zno-va**, * obcházejí městem, **štěkají jak psi**.

Ecce, loquéntur in ore suo, et gládus in **lábiis eórum**: * quóniam *quis audívit?*

Et tu, Dómine, derid**ébis eos**: * ad níhilum dedúces **omnes gentes**.

Fortitúdinem meam ad **te custódiám**, * quia, Deus, **suscéptor meus** es:

Deus meus, misericórdia eius **præveniet** me. * Deus osténdet mihi super **inimícos meos**,

Ne **occidas eos**: * nequándo obliuiscántur **pópuli mei**.

Dispérge illos in **virtúte tua**: * et depóne eos, **protéctor meus, Dómine**:

Delíctum oris eórum, sermónem **labiórurum ipsórum**: * et comprehendántur in **supérbia sua**.

Et de exsecratióne et mendáció **annuntiabúntur** in **consummatione**: * in ira **consummationis, et non erunt**.

Et scient quia Deus **dominábitur Iacob**: * et **finium terræ**.

Converténtur ad **vésperam**: et famem **patiéntur** ut **canes**, * et **circuibunt civitátem**.

Ipsi **dispérgéntur** ad **manducándum**: * si vero non **fúerint saturáti, et murmurábunt**.

Ego autem cantábo **fortitúdinem tuam**: * et **exultábo** mane **miseri-córdiam tuam**.

Právě tak se vzteky jejich **ústa pění**, * jejich rty jsou meče. *Kdo to slyšel kdy!*

Ty však se jim, Pane, jenom **svrchu směješ**, * ty se můžeš vysmát **všem těm pohanům**.

Ty jsi moje síla, jenom **k tobě vzhlížím**, * neboť ty jsi, Bože, **útočiště mé**.

Bůh můj milosrdný! **Naproti mi spěchá** * Pán mé odpurce mi **dává přehlízet**.

Jen je pobij, aby můj lid **nezapomněl!** * Rozptyl je svou mocí, **do prachu** je srazil!

Zaraz jim hned v ústech, Pane, jejich **hříšnost**, † slovo na rtech, ať je **přejde nadutost!** * Za kletby a lži, **které říkají**,

v hněvu svém je znič, ať žádný **nezůstane!** † Ať se ví, že Bůh, jenž vládne **Jákovovi**, * **prostírá** svou vládu **nad veškerou zem**.

Oni přicházejí každý **večer znova**, * **obcházejí městem, štěkají jak psi**.

Toulají se lačně, **slídí za potravou**, * když se **nenasytí, vyjí do noci**.

Já však budu zpívat na tvou moc jen **chvály**, † z lásky tvé se **zrána vděčně radovat**. * Neboť tys můj hrad, jsi **útočiště v nouzi**,

ty jsi moje síla, jenom **tobě zpívám**, * Pane, tys můj hrad, můj **milosrdný Bůh**.

Neříká se Sláva Otcí.

Quia factus es suscēptor **meus**, *
et refúgium meum, in die tribu-
latiōnis **meæ**.

Adiútor meus, tibi psallam, quia,
Deus, suscēptor **meus** es: * Deus
meus, misericórdia **mea**.

Omittitur Gloria Patri.

A.7

A b insurgentibus in me libera me, Dómi-ne: qui-a occupavé-
runt ánimam me-am.

7.7 Chraň mě před těmi, kdo brojí proti mně, ||
kdo usilují o můj život.

A.8

Longe fe-císti notos me-os a me: trá-di-tus sum, et non egredi-

ébar. Ps. VIII G

Æ.8 Odehnals mi přátele i známé, ||
uvězněn jsem, ven se nedostanu.

(Ps 87,9-10)

Psalmus 87

I

Dómine, Deus salútis **meæ**: * in die clamávi, et *nocte* **coram** te.

Intret in conspéctu tuo orátio **mea**: * inclína aurem tuam ad *prece*m **meam**:

Quia repléta est malis ánima **mea**: * et vita mea inférno *appropinquá*vit.

Æstimátus sum cum descendentibus in **lacum**: * factus sum sicut homo sine adiutório, inter *mórtuos* **liber**.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlcris, quorum non es memor **ámplius**: * et ipsi de manu tua *repúl*si sunt.

Posuérunt me in lacu *inferióri*: * in tenebrósis, et in *umbra* **mórtis**.

Super me confirmátus est furor **tuus**: * et omnes fluctus tuos *induxísti* super me.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Pane, Bože spásy, volám **za** dne, * za noci můj křik se *k tobě* **dere**.

Dej, ať modlitba má dojde **k tobě**, * nachyl ucho k mému *naříkání*!

Vždyť má duše už je syta **útrap**, * k podsvětí se naklání *můj* život.

Už mě počítají mezi **mrtvé**, * jsem jak ten, v kom všechny *síly* **zhasly**.

Mezi mrtvými je moje **lůžko**, * mezi padlými, co *leží v* **hrobě**,

na které už ani nevzpomeněš; * ze vši péče tvé jsou *vyloučení*.

Uvrhls mě do hluboké **jámy**, * do propasti, do *nejhlubších* **temnot**.

Leží na mně tíha tvého **hněvu**, * všechny vlny tvé mě *zaplavují*.

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antifona.

A.9

Captabunt in animam iusti: et sanguinem innocentem con-

demnábunt. *Ps. VIII G*

Α.9 Zničit chtějí spravedlivé, || odsoudit krev nevinnou. (*Ps 93,21*)

II

*Longe fecisti notos meos a me: *
posuerunt me abominatióne sibi.*

*Tráditus sum, et non egredi-
diébar: * óculi mei languérunt
præ inópia.*

*Clamávi ad te, Dómine, tota die: *
expándi ad te manus meas.*

*Numquid mórtuis fácies mi-
rabília: * aut médici suscitábunt,
et confitebúntur tibi?*

*Numquid narrábit aliquis in sepúl-
cro misericórdiam tuam, * et veri-
tátem tuam in perditióne?*

*Numquid cognoscéntur in téne-
bris mirabília tua, * et iustítia tua
in terra obliuionis?*

*Et ego ad te, Dómine, clamávi: * et
mane orátio mea prævéniet te.*

*Ut quid, Dómine, repéllis ora-
tiónem meam: * avértis fáciem
tuam a me?*

*Pauper sum ego, et in labóribus a
iuventúte mea: * exaltátus autem,
humiliátus sum et conturbátus.*

*Odehnals mi přátele i známé, * uči-
nils, že všichni si mě hnusí;*

*uvězněn jsem, ven se nedosta-
nu, * oko mé je vysíleno hořem.*

*K tobě, Pane, běduji den za dnem *
a jen po tobě své ruce vzpínám.*

*Konáš divy pro ty, kdo jsou mrt-
vi? * Mohou stíny vstát a tebe
chválit?*

*Vyprávějí o tvé lásce v hrobech, *
o tvé věrnosti tam v říši mrtvých?*

*Budou známy v temnotách tvé
divy, * tvoje milost v kraji za-
pomnění?*

*Proto, Pane, stále k tobě úpím, *
k tobě stoupá prosba má hned
zrána.*

*Proč mě tedy zavrhuješ, Pane? **

*Proč svou tvář mi neustále
skrýváš?*

*Ubožák jsem, z dětství vydán smr-
ti, * zdrcen tvými hrůzami, jež sná-
ším.*

*Přese mne se přehnaly tvé hně-
vy, * hrůzy tvé mi ústa umlčují.*

In me transiérunt iræ tuæ: * et
terróes tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota
die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et
próximum: * et notos meos a
miséria.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Stále mě jak vody zaplavují, * nade
mnou se zavírají **všechny**.

Odcizils mi přítele i **druha**, * už
se přátelím jen s *temnotami*.

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antífona.

Versiculus

∇ Locú-ti sunt advérsus me lingua do-lósa.

℞ Et sermónibus ódi- i circumdedérunt me.

∇. Zahrnuli mě slovy zášti.

(Ps 108,3)

℞. Pustili se do mě pro nic za nic.

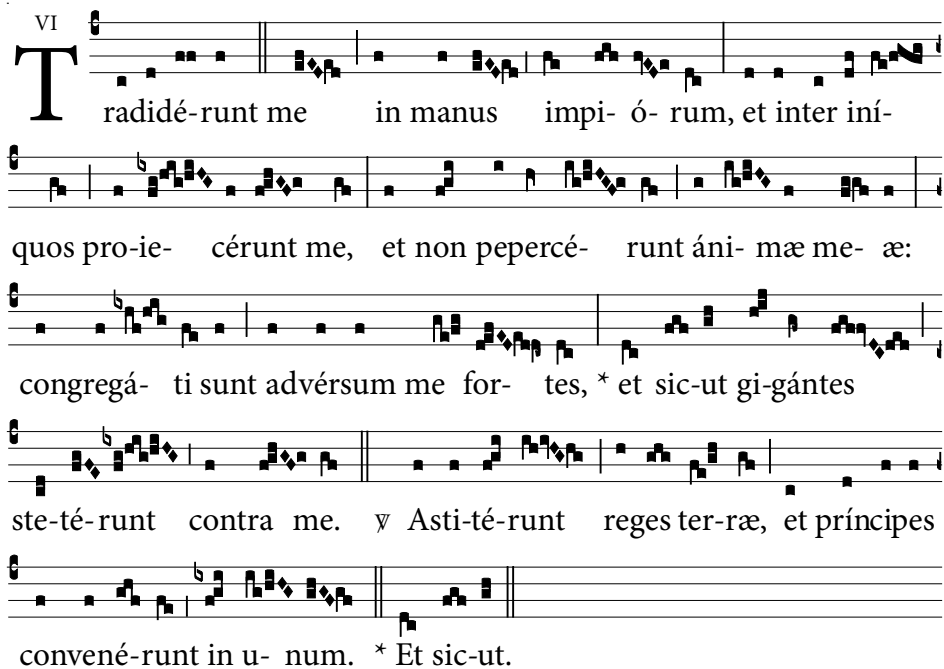
Lectio VII-IX

Čtení jsou uvedena v samostatném lekcionáři.

Po každém čtení následuje responsorium.

*Responsorium VII**(cf. Is 53,12; Ps 2, 2)*

VI

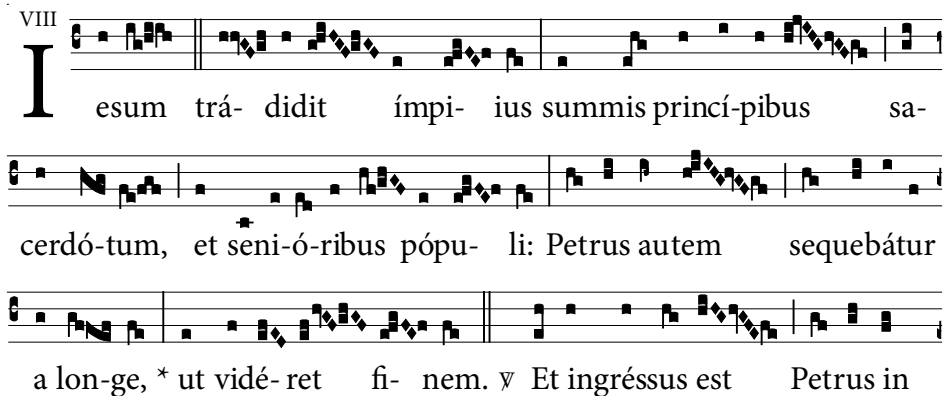
Tradidé-runt me in manus impi- ó- rum, et inter iní- quos pro-ie- cérunt me, et non pepercé- runt áni- mæ me- æ: congregá- ti sunt advérsus me for- tes, * et sic-ut gi-gántes ste-té-runt contra me. √ Asti-té-runt reges ter-ræ, et príncipes convené-runt in u- num. * Et sic-ut.

℞. Vydali mě || do rukou bezbožníků, | započítali mě mezi zločince | a neušetřili můj život. | Shromáždili se proti mně silní * a jako obři stáli proti mně.

√. K boji povstali králové, | smluvili se vládci * a jako.

*Responsorium VIII**(cf. Mt 26.58; 27)*

VIII

Iesum trá- didit ímpi- ius summis princí-pibus sa- cerdó-tum, et seni-ó-ribus pópu- li: Petrus autem sequebátur a lon-ge, * ut vidé- ret fi- nem. √ Et ingrèssus est Petrus in

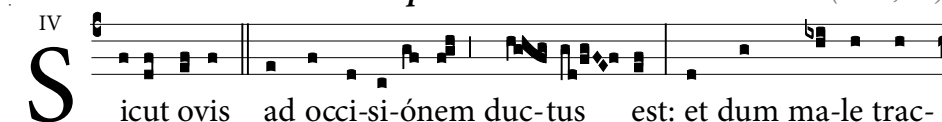
átri- um prínci-pis sa-cerdó- tum. * Ut vidé- ret.

℞. Zrádce vydal || Ježíše velebnějším a starším lidu. | Petr šel zpovzdálí za ním, * aby viděl, jak to skončí.

℣. Vešel dovnitř do velebnězova dvora, * aby viděl.

Responsorium IX

(Is 53,5.7)

Sicut ovis ad occi-si-ónem duc-tus est: et dum ma-le trac-

ta-ré- tur, non apéru-it os su- um: trádi-tus est ad mor- tem,

* ut vi-vi-fi-cá- ret pó-pu-lum su- um. ℣ Ipse vulnerátus

est propter iniqui-tá-tes nostras: attrí-tus est propter scé- lera

nos-tra. * Ut vi-vi-fi-cá- ret. ℞ Sicut ovis.

℞. Byl týrán, || ale podrobil se a neotevřel svá ústa | jako beránek vedený na porážku; | byl vydán na smrt, * aby dal život svému lidu.

℣. Sám sebe vydal na smrt | a dal se přičíst k hříšníkům. * Aby dal.

℞. Byl týrán.

AD LAUDES MATUTINAS

A.1

P rópri-o Fí-li-o su-o non pepércit De-us: sed pro nóbis ómni-

bus trádedit illum. *Ps VIIId*

Æ.1 Ani vlastního Syna Bůh neušetřil, ||
ale vydal ho za nás za všechny.

(Rm 8,32)

Psalmus 50

*Miserére mei, Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.*

Et secúndum multítudinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim, in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim, veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

*Smiluj se nade mnou, Bože, * jenž jsi tak milosrdný,*

tak plný slitování, * a moji nepravost zahlad!

Smyj ze mne všechnu mou vinu * a z mého hříchu mě očist!

Uznávám, špatně jsem činil, * svůj hřích mám na očích stále.

To proti tobě jsem hřešil, * spáchal, co tobě se příčí,

takže tvůj soud je správný, * tvůj ortel spravedlivý.

Vždyť jsem už narozen s vinou, * matka mě počala s hřichem.

Ty máš rád upřímné srdce, * v skrytu mě moudrosti učíš.

Pokrop mě yzopem, zas budu čistý, * umyj mě, bělejší budu než sněh.

Veselí, radost mi zakusit do přej, * ať jásají kosti, které jsi zdrtil.

Audítui meo dabis gáudium **et lætítiam**: * et exsultábunt ossa **humiliáta**.

Avérte faciém tuam a peccátis **meis**: * et omnes iniquitátes **meas dele**.

Cor mundum crea **in** me, **Deus**: * et spíritum rectum ínnova in viscéribus **meis**.

Ne proíicias me a **facie tua**: * et spíritum sanctum tuum ne **auferas a me**.

Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: * et spíritu principáli **confírma me**.

Docébo iníquos **vias tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.

Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salútis **meæ**: * et exsultábit lingua mea iustítiam **tuam**.

Dómine, lábia **mea apéries**: * et os meum annuntiábit **laudem tuam**.

Quóniam si voluísseš sacrificium, **dedíssem útique**: * holocáustis non **delectáberis**.

Sacrificium Deo spíritus **contribulátus**: * cor contrítum, et humiliátum, Deus, **non despícies**.

Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte **tua Sion**: * ut ædificéntur **muri Ierúsalem**.

Tunc acceptábis sacrificium iustítiae, oblatiónes, et **holocáusta**: * tunc impóneš super altáre **tuum vítulos**.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Odvrať se tváří **od** mých **hříchů**, * všechny mé špatnosti **nadobro zahlad**.

Stvoř ve mně čisté **srdce, Pane**, * nového, stálého **ducha mi dej**.

Neodvrhuj mě **od** své **tváře**, * ať ve mně **trvá tvůj svatý duch**.

Dej, ať se opět **těším** z tvé **spásy**, * posil mě **velkodušností**.

Hříšníky budu **učit** tvým **cestám**, * bezbožní **k tobě se vrátí zas**.

Před krveprolitím **zachraň** mě, **Pane**, * zajásám, jak jsi **spravedlivý!**

Odemkni, Pane, **opět** má **ústa**, * mé rty ti **zapějí chvalo zpěv**.

V krvavých žertvách **zálibu** **ne** máš, * obětí tou se ti **nezavděčím**.

Má oběť je, Pane, **zkroušený duch**, * zdrcené srdce **neodmítneš**.

Oblaž, Pane, svou **dobrotou Sion**, * zbuduj zas hradby **Jeruzaléma!**

Pak se ti zalíbí v obětech **řádných**, † v zápalných žertvách a **celopalech**, * na oltář **budou ti býčky klást**.

Neříká se Sláva Otcí, opakuje se antifona.

A.2

um conturbá-ta fú-e-rit ánima me-a, Dómi-ne, mi-se-ricór-
di-æ memor e-ris. Ps. Ig

A.2 Až se má duše bude rmoutit,||
pamatuj, Bože, na své milosrdenství.

(cf. Ps 41,7)

Canticum

(Hab 3,2-4.13a.15-19)

*Dó*mine, audívi auditiónem tuam, *
~et tímui.

Dómine, opus tuum, * in médio
annórum vivífica illud:

In médio annórum notum fácies: *
cum irátus fúeris, misericórdiæ re-
cordáberis.

Deus ab Austro véniet, * et san-
ctus de monte Pharan:

Opéruit cælos glória eius: * et laudis
eius plena est terra.

Splendor eius ut lux erit: †
córnuā in mánibus eius: * ibi
abscóndita est fortitúdo eius.

Egréssus es in salútem pópuli tui: *
in salútem cum Christo tuo.

Viam fecísti in mari equis tuis, *
in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter
meus: * a voce contremuérunt lábia
mea.

Ingrédiatur putrédo in óssibus
meis, * et subter me scáteat.

Zaslechl jsem Pane, tvé slovo, * a
zděsil jsem se.

Vidím tvůj záměr, Pane, * bě-
hem času jej zjevíš,

během času jej oznam, † a když se
rozhněváš, * na milosrdenství pa-
matuj!

Bůh už se blíží od poledne, *
Svatý od faranských hor.

Jeho sláva pokrývá nebe * a zemi
naplňuje jeho vznešenost.

Jeho záře je jako svit slunce, †
z jeho rukou planou blesky, *
síla je v nich skryta.

Vyšel jsi svůj lid chránit, * spasit ho
se svým Pomazáním.

Svým ořům jsi udělal v moři
cestu * přes bahno velikých vod.

Slyšel jsem a celý jsem se zachvěl, *
tvůj hlas mi roztrásl rty.

Až do kostí mi pronikl hrozný
děs * a nohy se mi podlomily.

Jen abych přečkal ten den tísně *
a svůj lid našel přípravený!

Ut requiescam in die tribulatiónis: *
ut ascendam ad pópulum *accíntum*
nostrum.

Ficus enim **non** florébit: * et non
erit *germen in víneis*.

Mentiétur opus olívae: * et arva non
áfferent **cibum**.

Abscindétur de ovíli **pe-**
cus: * et non erit arméntum *in*
præsépibus.

Ego autem in **Dómino** gaudébo: * et
exsultábo in Deo *Iesu meo*.

Deus Dóminus fortitúdo **mea**: *
et ponet pedes meos *quasi cer-*
vórum.

Et super excélsa mea **dedú**cet me
victor * in psalmis *canéntem*.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

*Během následujícího žalmu se zhasnou svíce na oltáři a všechna světla v kostele,
svítit zůstane pouze poslední svíce na trojramenném svícnu.*

A.3

M eménto me-i, Dómine, dum véne-ris in regnum tu-um.

VIII G

A.3 Pamatuj na mě, Pane, || až přijdeš do svého království. (Lc 23,42)

Psalmus 147

Lauda, Ierúsalem, **Dóminum**: * lau-
da Deum *tuum*, **Sion**.

Quóniam confortávit seras por-
tárum tuárum: * benedíxit filiis
tuis in te.

Qui pósuit fines tuos **pacem**: * et
ádipe fruménti *sátiat te*.

Fíkovník už **nevyraší**, * vinice
nedají **plody**:

výnos oliv **zklame**, * pole obilí *neu-*
rodí.

Vyhynula **stáda ovcí**, * ve stájích
už *není skotu*.

Já však budu **jásat v Pánu**, * radovat
se z Boha, svého *Spasitele*.

Pán Bůh **je má síla**, * mým no-
hám dává *hbitost laní*.

Jako vítěz mne dovede **na výšiny**, *
a já mu budu *žalmy zpívat*.

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antifona.

Oslavuj Pána, Jeruzaléme, * veleb,
Síone, svého **Boha**!

On v tvých branách závory
zpevnil, * žehná tvým dětem,
žijícím v tobě.

On tvé území v pokoji **chrání**, * ja-
drnou pšenicí *štedře tě sytí*.

Qui emittit elóquium suum **ter-**
ræ: * velóciter currit *sermo* eius.

Qui dat nivem sicut **lanam**: * nébu-
lam sicut *cínerem* **spargit**.

Mittit *crystállum* suam sicut
buccéllas: * ante *faciem* frígoris
eius quis *sustinébit*?

Emittet *verbum* suum, et *liquefaciet*
ea: * *flabit* spíritus eius, et *fluent*
aquæ.

Qui annútiat *verbum* suum
Iacob: * *iustítias*, et *iudícia* sua
Israëli.

Non fecit *táliter* *omni* *natióni*: * et
iudícia sua non *manifestávit* eis.

Omittitur Gloria Patri.

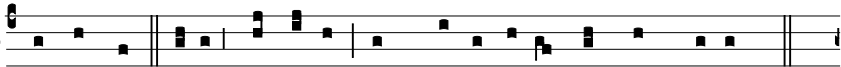
On své slovo sesílá **na** zem, * co
on vyřkne, se *rozbíhá* **kvapem**.
On dává sníh jak hebkou **vlnu**, * jíní
rozsévá *jako* **popel**.

Kroupy sype jak chlebové **drob-**
ty, * chladem jeho *zmrzají* **vody**:
sešle slovo, a *roztají* **zase**, * větru dá
zavát, a *zas* **vody** **tekou**.

Slova svá zjevil **Jákovovi**, * záko-
ny, *příkazy* *Israeli*.

S žádným národem *nejednal* **tak-**
to, * žádnému jinému *nedal* **svůj**
zákon.

Neříká se Sláva Otcí.

A.3
Memento me-i, Dómine, dum véne-
ris in regnum tu-um.

A.3 Pamatuj na mě, Pane, || až přijdeš do svého království.

*Bratři si sundají kapuce. Jakmile kantor začne zpívat antifonu k Benedictus,
zhasne se poslední svíce na trojramenném svícnu.*

Ad Ben.
Posu-é-runt super caput e-ius causam ipsí-us scrip-tam:

Iesus Nazarénus, Rex Iudæ-órum.

ID

A. Nad jeho hlavu dali nápis: || Ježíš Nazaretský, | židovský král.

(Mt 27,37)

Canticum Zachariæ

(Lc 1,68-79)

*Benedíctus Dóminus, Deus Israel, *
quia visitávit et fecit redemptiónem
plebis suæ*

*et eréxit cornu salutis nobis * in
domo David púeri sui,*

*sicut locútus est per os sanctorum, *
qui a sæculo sunt, prophetarum
eius,*

*salutem ex inimicis nostris * et de
manu ómnium, qui odérunt nos;
ad faciendam misericórdiam cum
pátribus nostris * et memorári te-
stamentí sui sancti,*

*iusiurándum, quod iurávit ad
Abraham patrem nostrum, *
datúrum se nobis,*

*ut sine timóre, de manu inimicorum
liberáti, * serviamus illi*

*in sanctitate et iustitia coram
ipso * ómnibus diébus nostris.*

*Et tu, puer, prophéta Altíssimi
vocaberis: * præibis enim ante
fáciem Dómini parare vias eius,*

*ad dandam sciéntiam salutis
plebi eius * in remissionem pec-
catorum eórum,*

*per víscera misericórdiæ Dei no-
stri, * in quibus visitávit nos Oriens
ex alto,*

*illuminare his, qui in ténebris et
in umbra mortis sedent, * ad di-
rigéndo pedes nostros in viam
pacis.*

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

*Požehnaný buď Pán, Bůh Izraele, *
protože navštívil a vykoupil svůj lid.*

*A vzbudil nám mocného spasi-
tele * z rodu Davida, svého slu-
žebníka,*

*jak slíbil od pradávna * ústy svých
svatých proroků:*

*že nás zachrání od našich nepřá-
tel * a z rukou všech, kteří nás
nenávidí.*

*Slitoval se nad našimi otci * a rozpo-
menul se na svou svatou smlouvu:*

*na přísahu, kterou se zavázal
našemu otci Abrahamovi, * ~že
nám dá,*

*abychom mu beze strachu * a vysvo-
bození z rukou nepřátel*

*zbožně a spravedlivě sloužili * po
všechny dny svého života.*

*A ty, synu, budeš prorokem Nejvyš-
šího, * neboť půjdeš před Pánem,
abys mu připravil cestu*

*a dal jeho lidu poznat spásu *
v odpuštění hříchů*

*pro slitování a milosrdenství našeho
Boha, * kterým nás navštívil Vychá-
zející z výsosti,*

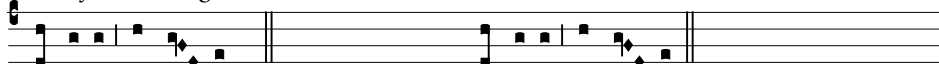
*aby se zjevil těm, kdo jsou ve
tmě a v stínu smrti, * a uvedl
naše kroky na cestu pokoje.*

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antifona.

Preces

*Během přímluv všichni bratři stojí čelem ke svatostánku či kříži.
Kantor a succentor se postaví před oltářní stupně, další dva bratři doprostřed chóru, ostatní zůstanou na svých místech.*

Duo fratres ante gradus altari: *Chorus:*

Ký-ri-e, e-léi-son. Ký-ri-e, e-léi-son.

Duo fratres ante gradus altari: *Duo fratres in medio chori:*

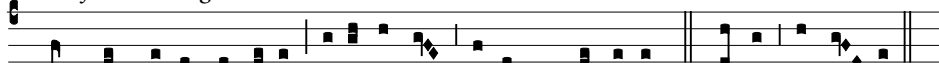
Ký-ri-e, e-léi-son. Dómine, mi-serére.

Chorus:

Christus Dóminus factus est obédi- ens usque ad mortem.

Duo fratres ante gradus altari: *Chorus:*

∇ Agno mi-ti bá-si-a cu-i lupus dedit venenósa. Christe, e-léi-son.

Duo fratres ante gradus altari: *Chorus:*

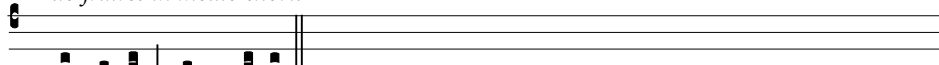
∇ Vi-ta in ligno mó-ri-tur: inférnus et mors lugens spo-li-átur. Christe.

Duo fratres ante gradus altari: *Chorus:*

∇ Te qui vincí- ri volu-ísti, nosque a mortis víncu-lis e-ripu-ísti. Christe.

Duo fratres in medio chori:

Dómine, mi-serére.

Chorus:

Christus Dóminus factus est obédi- ens usque ad mortem.

Duo fratres ante gradus altari: *Chorus:*

Ký-ri-e, e-léi-son. Ký-ri-e, e-léi-son.

Duo fratres ante gradus altari: *Duo fratres in medio chori:*

Ký-ri-e, e-léi-son. Dómine, mi-serére.

Chorus:

Christus Dóminus factus est obédi- ens usque ad mortem.

Deinde duo fratres ante gradus altari alta voce cantent:

Mortem autem crucis.

K. = dva kantoři před oltářními stupni
S. = dva jiní bratři uprostřed chóru; Ch. = chór

K. Kyrie, eleison.	Ch. Kyrie, eleison.
K. Kyrie, eleison.	S. Pane, smiluj se.
Ch. Kristus Pán se stal poslušným až k smrti.	
K. Mírnému beránku dal vlk otrávené polibky.	Ch. Kriste, eleison.
K. Život zemřel na dřevě:
truchlící peklo a smrt byly oloupeny.	Ch. Kriste, eleison.
K. Ty který ses nechal spoutat,
nás jsi vyrval z pout smrti.	Ch. Kriste, eleison.
S. Pane, smiluj se.
Ch. Kristus Pán se stal poslušným až k smrti.	
K. Kyrie, eleison.	Ch. Kyrie, eleison.
K. Kyrie, eleison.	S. Pane, smiluj se.
Ch. Kristus Pán se stal poslušným až k smrti.	
K. A to k smrti na kříži.	

Po těch slovech všichni pokleknou (chór proti chóru, zpěváci však zůstanou uprostřed chóru a čelem ke svatostánku nebo kříži).

Všichni se potichu modlí Pater noster.

Oratio

Poté ihned navazuje modlitba, bez výzvy Modleme se, bez konkluze a bez odpovědi Amen. Zpívá se obvyklým nápěvem orace.

Bratři přitom zůstávají klečeti.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam † pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium ° et crucis subíre torméntum. †

Shlédni, prosíme, Bože, na tuto svou rodinu, † pro niž se náš Pán Ježíš Kristus neváhal vydat do rukou hříšníků ° a dát se ukřižovat. †

Bratři chvíli setrvávají v modlitbě a poté na znamení představeného povstanou. Je-li to zvykem, znovu se zapálí se prostřední ze 13 svící.

Po skončení oficia mohou bratři pokračovat v osobní modlitbě, nebo se v tichosti rozejdou.

Ad usum internum

© Provincia Bohemiæ Ordinis Prædicatorum, Pragæ, 2012

Locuples composuit